

LESSON 13

ALARA AND UDDAKA

When Prince Siddhartha left his palace and a life of luxury, five of his friends who heard this, left their homes to become monks like him. One of them was Kondanna, the young wise man. In fact he was the cleverest of the lot. The other wise men were Bhaddiya, Wappa, Mahanama and Assaji. They, too, placed begging for food.

At that time in India there were many religious teachers. The best and well known one was Alara Kalama. Ascetic Gotama went with his five friends to study under him. He stayed and learnt all that Alara could teach him very faithfully and obediently. He was the most hard working pupil and his master liked him very much as he was very clever too. Finally he could not teach him any more and he said:

သင်ခန်းစာ (၁၃)

အာဠာရနှင့်ဥဒက

သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ပြည့်စုံ ချမ်းသာသည့် နန်းစည်းစိမ်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့သောအခါ ဒီသတင်းကို ကြားသိသော သူ၏သူငယ်ချင်း ငါးယောက်တို့သည် မင်းသားကဲ့သို့ပင် ရဟန်းဝတ်ကြရန် သူတို့၏အိမ် များကိုစွန့်လွှတ်ထွက်ခွါ ခဲ့ကြပါတယ်။ ၎င်းတို့ထဲမှ အငယ်ဆုံးပညာရှိကတော့ ကောဏ္ဍညဘဲဖြစ်ပါ တယ်။ အမှန်တကယ်တော့ သူသည့် လိမ္မာပါးနပ်ဆုံးဖြစ်ပြီးတော့ အခြားပညာရှိတွေကတော့ ဘဒ္ဒိယ၊ ဝပ္ပ၊ မဟာနာမနှင့်အသဇိတို့ဖြစ်ကြပါတယ်။ ၎င်းတို့ သည်လဲဘဲ အစားအစာအတွက် လှည့်လည်ခဲ့ပါ တယ်။

ထိုအချိန်က အိန္ဒိယတွင် ဘာသာရေးဆရာအများအပြားရှိခဲ့ပါတယ်။ အတော်ဆုံးနဲ့ လူသိအများဆုံး တစ်ယောက်ကတော့ အာဠာရ ကာဠာမဖြစ်ပါတယ်။ ရဟန်းဂေါတမသည် အာဠာရထံသို့ ပညာသင် ကြားဖို့ရန် သူ၏သူငယ်ချင်းငါးယောက်တို့နှင့်အတူ သွားရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ရဟန်းဂေါတမသည် အာဠာရမှ သင်ကြားပေးနိုင် သမျှအားလုံးကို ယုံကြည် လေးစားလိုက်နာလျက် ရိုသေကျိုးနွှံ့စွာ နေထိုင် သင်ယူခဲ့ပါတယ်။ သူသည် အလွန်ကြိုး စားသော တပည့်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သူသည် အလွန် လိမ္မာ ပါးနပ်သဖြင့် သူ၏ဆရာက သူ့ကို အလွန်သဘောကျ

ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ အာဠာရသည် သူ့ကို သင်ကြား မပေးနိုင်တော့ပါဟု သူ့ကို ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

“You are the same as I am now. There is no difference between us. Stay here and take my place and teach my pupils with me.

Ascetic Gotama was surprised and asked, “You cannot teach me more? Can you teach me the way to stop death, sickness and old age?”

“No,” said Alara, “I cannot, for I do not know that myself. So how can I teach you that. There is none in the world who knows this.”

“သင်သည် ငါဆရာကဲ့သို့ပင် တတ်မြောက်ပြီဖြစ်ပါတယ်။ ငါတို့ ဆရာ တပည့် အကြားမှာ ကွဲပြားခြားနားမှုမရှိတော့ပါ။ ဒီနေရာမှာ ငါနှင့်အတူနေပြီး ငါ၏တပည့်များကို ငါနှင့်အတူသင်ကြားပေးပါ။

ရဟန်းဂေါတမသည် အံ့အားသင့်သွားပြီး “ကျွန်ုပ်ကို ပိုမိုမသင်နိုင်တော့ဘူးလား? သင်သည် ကျွန်ုပ်ကို အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းတို့ကို တားမြစ်ပေးနိုင်သည့် နည်းလမ်းကို မသင်ပေးနိုင်တော့ဘူးလား?”

“မသင်ပေးနိုင်တော့ပါ” လို့ အာဠာရကပြောခဲ့ပါတယ်။ “မသင်ပေးနိုင်တော့ပါဘူး။ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်သည်ပင် ၎င်းတို့ကို မသိပါ။ ထို့ကြောင့် ယင်းအကြောင်းအရာတွေကို သင်အား ဘယ်လိုလုပ် သင်ပေးနိုင်မလဲ? ယင်းအကြောင်း အရာတွေကို သိသောသူ ကမ္ဘာပေါ်မှာ တစ်ယောက်မှမရှိပါ။

Ascetic Gotama left him with his band of five friends. They wandered all over the country practicing what they had learnt. At last they heard of another great teacher who was famous for his cleverness. He was called Uddaka. They went and learnt from him for sometimes. Here too Ascetic Gotame learnt very obediently and became his best pupil.

Uddaka too, could not teach him how to stop suffering, old age and death and he too, had never heard of anyone who could solve these problems. Once again Ascetic Gotame was very disappointed and left Uddaka with his five friends and made up his mind to struggle by himself very hard until he found the cause of all the sufferings of life.

ရဟန်း ဂေါတမသည် သူ၏မိတ်ဆွေ ငါးယောက်နှင့်အတူ အာဠာရကို စွန့်ခွါခဲ့ကြပါတယ်။ ၎င်း တို့သည် ၎င်းတို့ သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့ကြသော လေ့ကျင့်မှုများဖြင့် နိုင်ငံအတွင်း ဟိုဟိုဒီဒီ လှည့်လည် သွားလာခဲ့ကြပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ ၎င်းတို့သည် အလွန် လိမ္မာတတ်မြောက် နာမည်ကျော်ကြားသော အခြာ ဆရာကြီးတစ်ယောက် အကြောင်းကို ကြားသိခဲ့ကြပါတယ်။ သူကတော့ ဥဒကလို့ခေါ် ပါတယ်။ ၎င်းတို့သည် ထိုဆရာကြီးထံမှ တခါတရံ သွားရောက်လေ့လာခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီနေရာမှာလဲ ရဟန်း ဂေါတမသည် ရိုသေကျိုးနွံစွာ လေ့လာသင်ယူခဲ့သဖြင့် ဥဒက၏တပည့်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

ဥဒကလဲဘဲ ရဟန်းဂေါတမကို ဆင်းရဲဒုက္ခ၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်းတို့ကို ရပ်တန့်စေနိုင်သည့် နည်းလမ်းကို သင် ကြားမပေးနိုင်ခဲ့ပါ။ ဥဒကသည်လဲဘဲ ယင်းပြဿနာများကို အဖြေရှာပေးနိုင်သူတစ်ဦး တယောက်ကိုမျှ မကြားခဲ့ဘူးပါ။ တဖန် ရဟန်းဂေါတမသည်အလွန်စိတ်ပျက်စွာဖြင့် သူ၏မိတ်ဆွေငါး ယောက်နှင့်အတူ ဥဒကထံမှ ထွက်ခွါခဲ့ကြပြီး ဘဝ၏ဆင်းရဲဒုက္ခအားလုံးတို့မှချုပ်ငြိမ်းခြင်းအကြောင်းကို တွေ့ရှိသည့်တိုင်အောင် မိမိဘာသာ မိမိဘဲ ရုန်းကန် လှုပ်ရှား ကြိုးစားအားထုတ်တော့မည်ဟု စိတ်ကို ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတော့တယ်။